

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. Z. V.**, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Š.so sídlom v B.proti odporcom **1/ T. H. N., 2/ P.**, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 21 C 6/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. mája 2012, sp.zn. 4 Co 185/2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. mája 2012, sp.zn. 4 Co 185/2012 **z a s t a v u j e .**

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 2. februára 2012, č.k. 21 C 6/2012-416 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi 1/, aby sa zdržal akéhokoľvek konania voči akejkol'vek tretej osobe, okrem právneho zástupcu poskytujúceho odporcovi 1/ právne služby v tejto veci alebo v súvislosti s ňou, ktorým by priamo alebo nepriamo sprístupňoval informácie o obsahu materiálu, ktorého obsah je uvedený v prílohe tohto uznesenia a akéhokoľvek iného materiálu, ktorého obsah by bol úplne alebo čiastočne totožný s obsahom uvedeným v prílohe tohto uznesenia, ak sa takéto informácie týkajú priamo alebo nepriamo navrhovateľa alebo bytu vo vlastníctve navrhovateľa, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a aby sa zdržal vydania, iného zverejnenia alebo akéhokoľvek iného šírenia knihy alebo inej publikácie na základe obsahu, ktorý je uvedený v prílohe tohto uznesenia, alebo ktorá obsahuje alebo bude obsahovať takýto obsah v písomnej, zvukovej alebo zvukovoobrazovej forme, či už prostredníctvom vydavateľa, inej osoby, vlastným nákladom alebo zverejnením akýmkoľvek iným spôsobom,

prekladu takejto knihy do iného jazyka, zverejňovania úryvkov z nej, akéhokoľvek konania smerujúceho k jej vydaniu, zverejneniu alebo inému šíreniu, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a ktorým by odporcovi 2/ uložil zdržať sa akéhokoľvek konania voči akejkol'vek tretej osobe, okrem právneho zástupcu poskytujúceho odporcovi 2/ právne služby v tejto veci alebo v súvislosti s ňou, ktorým by priamo alebo nepriamo sprístupňoval informácie, ktoré by boli úplne alebo čiastočne totožné s obsahom uvedeným v prílohe tohto uznesenia, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a tiež zdržať sa vydania, iného zverejnenia alebo akéhokoľvek iného šírenia knihy alebo inej publikácie na základe obsahu, ktorý je uverejnený v prílohe tohto uznesenia alebo ktorá obsahuje alebo bude obsahovať takéto informácie v písomnej, zvukovej alebo zvukovoobrazovej forme, či už sám ako vydavateľ, alebo prostredníctvom iného vydavateľa, inej osoby, vlastným nákladom alebo zverejnením akýmkoľvek iným spôsobom, zverejňovania úryvkov z tejto knihy, akéhokoľvek konania smerujúceho k jej vydaniu, zverejneniu alebo inému šíreniu, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetným uznesením súd tiež zamietol návrh na zabezpečenie dôkazu predložením listiny, zvukového alebo zvukovoobrazového záznamu odporcom 1/, na ktorom je zachytený obsah knihy alebo inej publikácie, alebo ich rozpracovaných častí, ktoré odporca 1/ pripravuje alebo už pripravil na základe informácií o obsahu materiálu, ktorého obsah je uvedený v prílohe tohto uznesenia a akéhokoľvek iného materiálu, ktorého obsah je úplne alebo čiastočne totožný s obsahom materiálu, ktorého obsah je uvedený v prílohe tohto uznesenia, ak sa takéto informácie týkajú priamo alebo nepriamo navrhovateľa alebo bytu vo vlastníctve navrhovateľa, alebo ktorý obsahuje alebo bude obsahovať takéto informácie v písomnej, zvukovej alebo zvukovoobrazovej forme, vo všetkých jazykových verziách a to do 3 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, ako aj predložením listiny, zvukového alebo zvukovoobrazového záznamu odporcom 2/, na ktorom je zachytený obsah knihy napísanej na základe obsahu, ktorý je uvedený v prílohe tohto uznesenia alebo ktorá obsahuje takéto informácie vo všetkých jazykových verziách. Podľa názoru súdu nariadením predbežného opatrenia navrhovaným spôsobom navrhovateľ nedosiahne legitímny cieľ a nezabráni tým, že súd zakáže odporcom 1/, 2/ zverejňovať navrhované informácie, lebo ich zverejnením by došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, pretože sám navrhovateľ zároveň tvrdí, že všetky informácie, ktoré má súd zakázať uverejňovať odporcom 1/, 2/, už zverejnené boli. Súd mal za to, že ak sa navrhovateľ domnieva, že niektoré z uverejnených informácií týkajúcich sa jeho osoby boli nepravdivé a zároveň spôsobilé privodiť mu nemajetkovú ujmu, má legitímny cieľ len na odstránení následkov zásahu a prevencia, ktorá mala byť

zabezpečená predbežným opatrením, v tomto prípade nemá žiadne opodstatnenie. Ďalej uviedol, že v návrhu navrhovateľa nie je zmienka o tom, ktoré konkrétne z informácií, resp. hodnotiacich úsudkov týkajúcich sa osoby navrhovateľa má súd zakázať uverejňovať, pretože by ich navrhovateľ považoval za nepravdivé, prečo sú nepravdivé a zároveň spôsobilé navrhovateľovi privodiť ujmu. Mal za to, že z návrhu na začatie konania a tiež z pripojených listinných dôkazov je zrejmé, že kauza „G.“ sa týka navrhovateľa len okrajovo, a vo väčšine poskytovaných informácií sa týka iných tretích osôb (M., B., M., F., H., P., R....) a v prípade, ak by návrhu navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia v časti, v ktorej sa domáha nariadenia zákazu vydať knihu vyhovelo (t.j. druhej časti predbežného opatrenia), porušil by právo odporcov 1/, 2/ na slobodu prejavu a poskytovanie informácií o osobách, ktoré sa ochrany žiadnych svojich práv nedomáhajú, čo nie je prípustné. Návrhu navrhovateľa na zabezpečenie dôkazu navrhovaným spôsobom súd nevyhovelo z dôvodu, že argumenty navrhovateľa nepreukazujú, že tento dôkaz nebude neskôr možné vykonať, alebo ho bude možné vykonať len s veľkými ťažkosťami, tak, ako to má na mysli ustanovenie § 102 ods. 1 O.s.p. Poukázal na to, že samotný navrhovateľ vo svojom návrhu spochybňuje existenciu knihy, teda súd nemôže zabezpečiť „niečo čo ani podľa navrhovateľa neexistuje“. Nestotožnil sa ani s tvrdením navrhovateľa, že samotná existencia knihy je zásahom do osobnostných práv navrhovateľa, pretože samotný navrhovateľ nepozná jej obsah, nevie, či je v nej vôbec zmienka o navrhovateľovi, akou formou je písaná. Mal tiež za to, že pri zásahu do osobnostných práv sa vyžaduje, aby nepravdivé informácie, alebo hodnotiace úsudky spôsobilé privodiť ujmu, boli uverejnené a oboznámil sa s nimi určitý okruh osôb, a ak ju má v dispozícii len odporca, nie je naplnená podmienka verejnosti, k zasiahnutiu do osobnostných práv navrhovateľa môže dôjsť len zverejnením nepravdivých informácií a hodnotiacich úsudkov a sám navrhovateľ uvádza, že tieto informácie už boli uvedené, len inou formou. Konštatoval, že pri návrhoch na zabezpečenie dôkazu sa vyžaduje, aby navrhovateľ okrem iného opísal skutkové okolnosti, z ktorých vyplýva, že dôkaz neskôr nebude možné vykonať vôbec, alebo len s veľkými ťažkosťami a označenie skutočností, ktoré sa majú zabezpečeným dôkazom preukázať pre budúce konanie vo veci samej a navrhovateľ žiaden z relevantných dôvodov na zabezpečenie dôkazu v návrhu neuviedol.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa uznesením z 23. mája 2012, sp.zn. 4 Co 185/2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi

prvostupňového súdu. Mal za to, že navrhovateľ neosvedčil pravdepodobnosť svojho nároku, ani naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, keď nepreukázal bezprostredne mu hroziacu ujmu, ani hrozbu zhoršenia jeho postavenia, z čoho má dôvodnú obavu. Uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal uloženia zákazu odporcom 1/, 2/ len vo všeobecnosti uverejňovať informácie týkajúce sa jeho a jeho bytu. Navyše tento je v ním uvedených materiáloch spomínaný len okrajovo, predovšetkým v spojitosti s jeho bytom, v ktorom sa mali uskutočňovať rozhovory uvedené v analytických prepisoch. Tieto informácie sa týkajú iných tretích osôb, a to najmä osôb politicky činných, ktorých obsah rozhovorov patrí do oblasti verejného záujmu. Odvolací súd poukázal na to, že v petite návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ neuviedol, ktoré konkrétne informácie týkajúce sa jeho osoby má súd odporcom 1/, 2/ zakázať rozširovať, pričom do jeho osobnostných práv môžu zasahovať len výroky týkajúce sa konkrétnych výrokov, hodnotiacich úsudkov, ktoré možno považovať za nepravdivé a objektívne spôsobilé mu privodiť ujmu na jeho právach. Konštatoval, že za zásah do jeho osobnostných práv ešte nemožno považovať samotnú existenciu uvedených materiálov, ktoré majú byť obsahom Knihy, tak ako to uviedol navrhovateľ. Existencia konkrétne špecifikovaných výrokov, resp. tvrdení, ktoré považuje za zásah do svojich osobnostných práv, ktoré boli čiastočne zverejnené a ktorých šírením by sa malo zhoršiť jeho postavenie, je však nevyhnutná na posúdenie proporcionality a priority medzi ústavnými garanciami práva na súkromie a zásahom do slobody prejavu na strane odporcov 1/, 2/. Odvolací súd vyslovil, že navrhovateľom navrhovaným predbežným opatrením nemožno dosiahnuť ním sledovaný legitímny cieľ a ak má za to, že k zásahu do jeho osobnostných práv už došlo, k odstráneniu následkov neslúži inštitút predbežného opatrenia, ktorý má naopak preventívny charakter. Konštatovanie navrhovateľa v odvolaní, že považuje za otázne, do akej miery boli výsledky prípadných zvukových záznamov zreteľné, do akej miery sa podarilo účastníkov rozhovorov, prítomných v odpočúvanom byte, jednoznačne stotožniť a do akej miery sa jednotlivé zaznamenané repliky priradili osobám, ktoré sa v byte mohli nachádzať, ktoré skutočnosti môžu skutočný „obsah“ odpočúvaných rozhovorov podstatne skresliť, resp. pozmeniť a že navyše pri týchto dokumentoch je dôležitý spravodajský charakter podávaných informácií, ktorý zohľadňuje subjektívny názor osoby, ktorá informáciu podáva, nepovažoval odvolací súd pri posudzovaní jeho nároku za podstatné, pretože toto jeho konštatovanie sa netýka jeho osoby, ale prepisov rozhovorov tretích osôb, čo nesúvisí s údajným zásahom do jeho osobnostných práv. Mal za to, že argumentácia navrhovateľa, že predmetné rozhovory, ktoré majú byť obsahom analytických prepisov a knihy, ktorá má byť vydaná, sa mali uskutočniť

v jeho byte a že tak budú spájané aj s ním, nie je dostatočným osvedčením pre ním navrhované nariadenie predbežného opatrenia. Z týchto dôvodov považoval odvolací súd za neopodstatnenú aj námietku navrhovateľa, že obsah materiálu je nepotvrdený a spôsobilý vyvolať dojem, ako keby išlo o fakty, a že ak kniha vyjde v „blízkej dobe“, hrozí zväčšenie zásahu do jeho práv. Za nedôvodný považoval tiež návrh navrhovateľa na zabezpečenie dôkazu ním navrhovaným spôsobom, pretože jeho argumenty nenasvedčujú tomu, že tento dôkaz nebude možné neskôr vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami. Odvolací súd tak dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil danosť svojho nároku, a tým ani naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov a potrebu zabezpečenia dôkazu ním navrhovaným spôsobom. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, ktorým bolo v obdobnej veci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovené, odvolací súd mal za to, že v danom prípade vzhľadom na neosvedčenie opodstatnenosti nároku navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, t.j. poskytnutia predbežnej ochrany ním uvedených údajne ohrozených práv, ani nebolo potrebné sa viac zaoberať proporcionalitou medzi ústavnými garanciami práva na ochranu osobnosti a slobodou prejavu.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. e/, f/ O.s.p. Namietal, že odvolací súd porušil ustanovenie § 95 O.s.p., neprihliadol na úpravu rozhodovania o návrhu na predbežné opatrenie a nerozhodol o návrhu na zmenu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred rozhodnutím o odvolaní. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne odôvodnené, je zmätočné a nepreskúmateľné a vychádza z iného skutkového stavu, akým bol skutkový stav v čase jeho vydania. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa vo svojom rozhodnutí nezohľadnil skutočnosti uvedené v návrhu na zmenu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a neodôvodnil, prečo nevykonal dôkaz predloženou časťou knihy v rozsahu podstatnom pre osvedčenie skutočností rozhodných pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Taktiež namietal, že mu bola odňatá možnosť, aby bol v konaní zabezpečený a predložený ním navrhovaný dôkaz podstatný pre konanie. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Podaním osobne podaným na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 19. septembra 2012 vzal navrhovateľ svoje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu v plnom rozsahu späť a žiadal konanie o dovolaní zastaviť.

Podľa § 243b ods. 5, veta druhá O.s.p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

So zreteľom na uvedený, právne účinný dispozitívny úkon účastníka konania, ktorým vzal dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o dovolaní zastavil podľa § 243b ods. 5, veta druhá O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. Navrhovateľ z procesného hľadiska zaviniť zastavenie dovolacieho konania, ak na základe vlastného rozhodnutia, využijúc svoje dispozičné právo, sa rozhodol vziať podané dovolanie v celom rozsahu späť, preto mu vznikla povinnosť nahradiť odporcom 1/, 2/ trovy dovolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. októbra 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová